

De zang-godin aan 't Y : inhoudende zo wel eenige bekende als onbekende in 't muzycq-gebragte Hollandsche zang-liederen

<https://hdl.handle.net/1874/35442>

DE
ZANG = GODJN

AAN 'T Y,

*Inhoudende voor 't meeste gedeelte Onbekende, nooit Gedrukte en
in 't Muzycq gebragte*

HOLLANDSCHE
ZANG-LIEDEREN,

Voor verscheide INSTRUMENTEN, na de hedendaagsche Gusto, gecomponeert door verscheide Kenners der MUZIEK, en met een goede smaak van Voorwerpen gepoëtizeert.

DERDE en Laatste DEEL.

TE AMSTELDAM,
By ARNOLDUS OLOFSEN, Boek- en Muzycq-Verkooper, aan de
Nieuwe Kerk, over de Voorburgwal.

Vivace.

Herfst - Zang .

5.

Wilt hulde doen, aan 't Herfst seizoen, 't geen ons so mild komt nooden, ter Boomgaard in, daar elk zijn zin, volop word aan-ge-boden:

De druiven tros, met duor en blos, ontvonkt het hart in vreugden; haar geurig nat, zo hoog geschat, vaak oud en jong verheugden.

D. S. C. M.

The image shows a handwritten musical score for a piece titled 'Herfst - Zang'. It consists of two systems of music, each with a treble and bass staff. The first system is in 2/4 time and features a melody with eighth and sixteenth notes. The second system is in 7/8 time and continues the melody. The lyrics are written in a cursive hand below the notes. The score is signed 'D. S. C. M.' at the end of the second system.

ô Herfstijd! gj
verschafft aan my
Korhoenders, Haas, Patrijzen,
Faisant, Konijn
en Snippen zijn
All't saam uw eedle Spijzen:
Het Vinkenet
word Vitgezet;
de Lijsterboog gehangen.
ô Herfst, uw vreugd,
doet onse Jeugd
naar uwe komst verlangen.

6.

De Dood van *FILLIS*.*Adagio.*

Handwritten musical score for 'De Dood van Fillis'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The first system includes the lyrics: 'O! aaklig Bos en woude, Wat hebt gij meenig woude, Mijn minnend hart ge-streeld? Als ik hier bui-ten kommer, In uw bekoor-lijk lom-mer ver-zelden 't schoonste Beeld.' The second system continues the piano accompaniment. There are various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings.

Hier zong de Nagtegaal,
 In zyn verliefde Taal;
 Daar wy dan met ons tweën
 Eens lief'lyk onder deunden,
 Dat Bos en Velden dreunden,
 Geruft en wel te vreên.

Maar ach! die tyd is om,
 't Gevogelte is stom,
 Zints *Fillis* 't ligt verliet,
 Mis ik haar schelle Zangen;
 Men ziet haar Wiekjes hangen,
 Betreuren myn verdriet.

Gy Beemden, eer zoo groen,
 En fris om 't Vée te voèn;
 Ziet myn verdriet in nood;
 Treurt ook uit mededoogen;
 Laat Bloem en Gras verdroogen,
 Alleen om *Fillis* dood.

Beschouw die Waterbeek,
 Die certyds deeze streek
 Bevogtigde, vertraagt,
 Dit Veld niet meer bespoelde,
 Zo dra als zy gevoelde
 De dood dier schoone Maagd.

Koom', onbarmhertig Spook,
 Verkort myn daagen ook,
 Ik zal dan met de deugd,
 En blydschap weér vereenen;
 Hier is myn hoop verdweenen:
 Ik mis myn Lief, myn vreugd.

8. *Larghetto.*

De Klagende Vrouw.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line. The piano part includes various chordal textures and some figured bass notation (e.g., 6, 7, 6, 7, 6, 6, 7, 6, 6, 6, 3). The score ends with a double bar line and repeat dots.

Ik zal mijn zinnen nog ver-liezen, Wat was ik slegt in mijn ver-kiezen, Toen ik mee wou
trouwen als de lui: Ik was zoo on-bedagt van zinnen, Een ligt-mis moeste
mijn be--minnen, die van het werken had den brui.

Hy was een Vogel zonder veeren,
Wanneer hy by my kwam verkeerren,
En ik, in tegendeel, had splint,

Wist hy my door zyn smeeken, vleijen,
Zo listig, om den Thuin te leijen,
Tot ik hem weder heb bemind,

En

En nu wy zyn Getrouwt te saamen,
 Verteert hy, zonder zich te schaamen,
 Myn Mooije Geld, by dag en nacht;
 En als hy t'huis komt, is hy dronken,
 Gaat als een Varken leggen ronken;
 Maakt twist, of touwt my op myn vagt.

Ik weet het langer niet te stellen,
 Want d'Armoê zal my haast beknellen;
 Wat dan gedaan in zulk een druk?
 Hy mag dan naar Oost-Indiën vaaren,
 En sneuv'len daar, of in de Baaren;
 Dus blyft myn Hoop in 't Ongeluk.

Als NIET komt tot IET,
Is't allemans VERDRIET.

Burlesque.

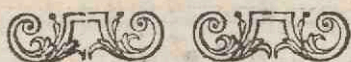
Een mensch moet veel verdraagen, Die hier op's waerelds rond. Moet slijten zijne daa-gen, In

quali-tijt als hond: Want hij moet all' zijn kuns-ten, ge-sta-dig dag en

nacht, Op zeggen voor de gunsten, Die hij met smart ver-wacht.

D. S. C. M.

Zelf moet hy d'Uil opschikken
 Die aan zyn Meester hoord,
 En 't Dier al 't vuil aflikken,
 Ja springen op elk woord.
 Maar hy ziet ook fomtyds weêr
 Zyn vlyt nog wel beloond,
 Wanneer hy van Knecht word Heer,
 En ook zyn heerszugt toond.

Dan neemt ook dat Sinjeurtje
 Een Hond in Menschen schyn,
 Die hy ook op zyn beurtje,
 Een Kunstenaar doet zyn,
 Om 't Spreekwoord waar te maken,
 't Geen zegt: *Wanneer men Niet,*
Eens ziet, tot Iet geraken,
Is 't Allemans verdriet.

12.

Hollandsche Vreede - Zang.

Arioso, ma non Presto.

Heb dank den He-mel Ba-ta-rier, Wij hebben hier nog Pali-nuu-ren;
Die, bruist de zee met groot ge-tier, Uw staatshulk rei-lig zullen stuu-ren.

Door al de stormen heen, En mijden klip en bank, op dat g'uw steeden moogt be-woonen vrij en vruck.

C.O.W.C.M.

De Godsdienst zit noch op den Throon;
De Vryheid is noch ongeschonden;
Het Heilig Recht prykt hier noch schoon;
De Zeven Pylen, ongeschonden,
Zyn noch haar Punt niet kwyt; geen Overzee's Geschreeuw
Vertzaagd noch 't moedig hart van Hollandsch fiere Leeuw.

Laat

Laat andren, met een bange Ziel,
 Voor Muityery van 't Volkje vreezen,
 Als of 't Gebouw in duigen viel,
 Wyl Oproer-Kraaijers 't Graauw beleezen;
 Zoo maar d'Eendrachtigheid d'aloude Band bewaar',
 En Neêrlands God noch leefd, wy vreezen geen gevaar.

Getrouwe Hemel! die zoo vaak
 Voor onze Vryheid hebt gestreeden,
 Bescherm altyd de Goede Zaak;
 Behoed ook al 's Lands Overheden;
 Bevestigd d'oude Deugd, de Godvrucht en de Trouw,
 Blyf gy, ô sterke God! de Steun van 't Staats-Gebouw.

Verdryf de Stormen, die het Land
 Rondöm, of ook van binnen dreigen;
 Schenk ééndracht in den Burgerstand;
 Doe alle Oproermaakers zwygen;
 Blyf gy alleen de Hoop, de Schild en Neêrlands Heer:
 U komt 'er eeuwig voor, de Roem, Lof, Dank en Eer!

14. *Andante.*

Op de Milde HERFST-TYD.

Mil-de Herfst-tijd hoog ge-roemt, Van die't Druiven Vogt be-min-nen,
Schenkt gij ons geen schoon gebloemt, Dat door d'oo-gen streelt de zin-nen;

Gij voldoet nog-tans de Smaak, Door uw aan-ge-naa-me vrugten;

Gij vol-doet nog-tans de Smaak, En geeft aan het hert ver-maak.

Gy lokt ons ten Boomgaard in,
Bied ons App'len, Peeren, Nooten,
Ryp en geurig, naar elks zin,
Gy kunt onzen lust vergrooten;

Daar wy Druiven, Tros by Tros,
Van den Wyngaart neêr zien hangen;
Daar wy Druiven, Tros by Tros,
Zien bekleed met Dauw en Bloss.

't Hart wenscht met het lieflyk Nat
Dat men perst uit Muscadellen,
Hoog by ieder een geschat,
All' Zorg ter zy' te stellen.

Schenk, ô! Seine, Moesel, Rhyn,
Schenk ons vry, voor Zilv're Platen,
Schenk, ô! Seine, Moesel, Rhyn,
Schenk ons uwen besten Wyn.

Eer den Winter ons genaakt
Heeft men reeds, met Vrankryks Wynen,
Zyn Carstanches ook gesmaakt:
Hollands Duin schaft ons Konynen;
Ook kund gy, ô! HERFST-ZAIsoEN,
Ons met Haazen en Patryzen,
Ook kund gy, ô! HERFST-ZAIsoEN,
Ons met Snip en Veldhoên voên.

Die vermaak vind, hier of daar,
't Snelle Haasje te betrappen,
Neemt het in de HERFST-TYD waar,
Eer 't hem 's *Winters* mogt ontsnappen:
Zie den Wildschut uit het Veld
Keeren, met de Vangst beladen;
Zie den Wild-Schut uit het Veld,
Keeren, vrolyk, wel gesteld.

D 2

't Rype Kooren word Gewand;
't Vee (tot onderhoud van 't Leeven
Vet geweid op 't Grasryk Land)
Hier en elders heen gedreeven:
Voog'laar spant zyn Boog en Net;
Vangt nu Lyfters, Meesen, Vinken,
Voog'laar spand zyn Boog en Net;
Wyl hy op zyn voordeel let.

Os en Varken word geslagt;
't Huislyk Vrouwtje rept haar' handen,
Maakt nu Penszen, mals en zagt,
Daar men moet van Watertanden;
By het stoppen van de Worst,
Daar zy braaf van denkt te smullen,
By het stoppen van de Worst,
Zingd ze eens helder uit de borst.

HERFST, gy geeft den Mensch veel nut;
Leert hem op den *Winter* denken,
Daar gy 't zwakke Leeven stut,
Ligt door agteloosheid krenken;
Gy bezorgt den Kuip en Dis,
Dies moet elk uw mildheid pryzen;
Gy bezorgt den Kuip en Dis,
Geeft het geene ons noodig is.

HER.

16. *Allegro*.

Herders - Zang.

Wat is het herders lee-ren zoet! Hoe vol vermaak-lijk hee-den,
Men houd daar bij een rein gemet, Ge-rust en wel te Vree-den.

Want Schatten op te gaá-ren, Kan geen genoe-gen baa-ren Men

ziet dat die in zorgen leeft, die Schatten over-vloe-dig heeft.

Myn Rykdom is het wollig Vée,
Dat my genoeg kan geeven,
Om onbekommert wel te Vreê,
En vergenoegd te Leeven;

Ik zie myn' Schaapjes steeds met lust
En graagte zich verzaaden,
't Zy ik in koele Lommer rust
Of treê langs Groene Paaden.

Wan-

Wanneer de blonde Dageraad
 Aan de Ooster Hemel-Transzen,
 Zo onuitspreeklyk schoon opgaat,
 Met goude en purp're glanszen,
 Vinde ik my weêr op nieuw vermaakt
 Myn teeder Vée te leiden,
 (Nu 't met my heeft de rust gesmaakt,)
 In fris bedaauwde Weiden.

Terwyl myn Schaapjes graafen gaan,
 En malsze Kláver eeten,
 Spreek' ik den Opper-Herder aan,
 Daar ik ben neêrgezeeten,
 En dank Hem voor 't genooten Goed,
 Van Zyne gunst ontfangen,
 Waarby myn hart Zyn' lust voldoed,
 Met Fluit-Spel en Gezangen.

Waar kan men beeter zyne pligt
 Dan in een' staat betragten,
 Die voor geen Nyd nog Afgunst zwigt?
 Waar kan men zyn' gedagten

E

Ooit beeter doen in arbeid gaan,
 Om 't Hemelsche Alvermógen,
 Uit zo veel' wond'ren gaâ te slaan,
 Als zich op 't Land vertoogen?

Dus weide ik, van den Morgen vroeg
 Tot 's Avonds myne Schápen;
 Dat geeft my onderhoud genoeg;
 Waarom zou 'k my vergaapen?
 Aan overvloed van Geld of Pragt!
 Daar zal ik nooit naar streeven:
 Myn staat is 't hoogst van my geagt,
 Dat my verinoegt doet leeven.

De Stormen vallen doorgaans meer
 Op hoog verheeven Daaken,
 Dan laag Gebouwde Hutten neêr;
 Zy doen Palleizen kraaken;
 Dat Vorsten beeven voor de Magt
 Van aller Vorsten Koning!
 Weg hooge staat! weg aardse pragt!
 Blyf verre van myn Woning.

LEEU-

Leeuwendaal

DUETTO.

Andante.

Nu mag de Leeuwendaalze maagd, Vrij van zorgen Vrij van kommer, Rusten onder 't groene

Nu mag de Leeuwendaalze maagd, Vrij van zorgen Vrij van kommer, Rusten onder 't groene

lommer, Daar geen oor--log haar be--laagt, De Eeuw volmaakt haar ziels ge--noegen

lommer, Daar geen oor--log haar be--laagt, De Eeuw volmaakt haar ziels ge--noegen

f. *p.*

de Eeuw volmaakt haar ziels genoe- gen, Nu al-les zig tot rust wil
 de Eeuw volmaakt haar ziels genoe- gen, Nu al-les zig tot rust wil

P.

roegen. Koopvaardij - verkwikt door vree, Zend haar kie - len vrij in zee, Vreede streelt elks Hart
 roegen. Koopvaardij - verkwikt door vree, Zend haar kie - len vrij in zee, Vreede streelt elks Hart

P. *F.* *P.*

en - Zinnen wie zou haar, wie zou haar wie zou haar niet be - min - nen wie zou haar niet bemin - nen.
 en - Zinnen wie zou haar, wie zou haar wie zou haar niet bemin - nen wie zou haar niet bemin - nen.

F. *F.* *P.*

DE DEUGD, kweekt VREUGD.

Lento.

Die met een op-regt ge-moed, Bij zijn ee-ren mensch wil lee-ren;
Moet niet na't ver-lei-dend zoet, van veel aardsche Schat-ten streeren;

Want de Rijkdom baart veel smart, En ver-leid reeltijds de zin-nen;

Want de Rijkdom baart veel smart, En ver-leid reeltijds het hart.

Die met een geruften zin
 Zyn Bezitting wil bestieren,
 Laat Bedrog nog vuil Gewin
 Op 't Gemoed nooit zegevieren;
 Want Bedrog baart altyd smart,
 En kwelt meer en meer de Zinnen;
 Want het vuil Gewin baart smart,
 En kwelt meer en meer het Hart.

Gierigheid, die altyd wroegd,
 Moet ge in 't hart geen schuilplaats geven,
 Wyl dat Monfter nimmer voegd,
 By hem, die geruft wil leven;
 Want de Gierigheid baart smart,
 En verleid veelyds de Zinnen;
 Want de Gierigheid baard smart,
 En verleid veelyds het Hart.

Daar de Hovaardy, die Pest,
 Met de Staatzucht, haar Gezuster,
 In het Hart haar Zétel vest,
 Leeft geen Sterv'ling ongeruster;

Want de Hovaardy baart smart,
 En verleid veelyds de Zinnen;
 Want de Hovaardy baart smart,
 En verleid veelyds het Hart.

Laat nooit Wangunst, Haat en Nyd
 In uw Hart een schuilplaats vinden,
 Of zy noopen u ten fryd,
 Tegens uwe beste Vrinden;
 Want de Wangunst baart veel smart,
 En verleid veelyds de Zinnen;
 Want de Haat en Nyd baart smart,
 En verleid veelyds het Hart.

Die dan by zyn' Evenmensch
 Hier gelukkig wil verkeeren,
 En ook leven wil na wensch,
 Moet zyn Hartstocht overheeren;
 Want de Hartstocht baart veel smart,
 En verleid veelyds de Zinnen;
 Want de Hartstocht baart veel smart,
 En verleid veelyds het Hart.

LEEUEWENDAAL HERSTELD, door den VREEDE .

Aria.

Wees Welkom, wel --- kom, Weest Wel --- kom. O Puik

Allegro .

der braven, O puik der braven, Ge-luk in Vry-heids Hoff,

Daar al-les weer-galmt, daar al-les weer-galmt. Weer-galmt -

t.
van Uw loff. Nu kunt g' op 't spoor der hel --- den dra-ven.

2. Bedryf, 3. Tooneel.

23.

Nu kunt g' op't spoor der Hel - - - den draven, Ge-weld die dit ge =

- bied belaagt, Moog' op Vw stads verhooging smaalen, Maar Leeuwen =

= daals ver-drukte Maagt zal door die keur, Zal door die keur wêr

A - - - dem haa - len.

24.

De Winter.

Andante.

Kan men, o! Winter Tijd, U wel vermaaklijk noe -- men? Wat gaaren doen u

roe -- men? D'een word door u verblijd, --- Daar d'ander door u lijd;

Gij doet niet dan ver -- sin -- den Gij woed door vorst en win -- den, Door
Het wa -- ter word in't stroo -- men Door u zijn kragt be -- noo -- men, Daar

Hagel Sneeuw en Ys De vel -- den maakt gij gruis;
gij't maakt o -- ver -- al zoo hard als Berg -- Chri -- stal.

C. O. W. C. M.

Dan drukt gy den Ambachtsman,
 Die gy verbied te werken,
 En zynen Maag te sterken,
 Daar hy nu niet meêr van
 Zyne Arbeid leeven kan;
 Terwyl nogthans de Ryken
 Niet voor uw' strengheid wyken,
 Maar by elkaâr vergaârd
 Rondom den warmen Haard
 In vreugde zyn gezeeten,
 Daar ze alle zorg vergeeten,
 By 't Drinken van den Wyn,
 Die hen doet vroolyk zyn.

Men opend het *Salet*,
 Waar men spreekt van veel zaaken,
 Doch meest die 't Minnen raaken;
 Men *Omberd*, men *Piquet*,
 Of speeld ook wel *Bazett*.
 Door overvloed van Schyven
 Kan men den Tyd verdryven:
 Den *Schouw-Burg* streeld en stigt
 Door *Treur-* en *Blyspels-Digt*;
 Men gaat naar welgevallen
 Op *Opera's* en *Ballen*,
 Of vind op een *Concert*
 Verheuging voor het Hert.

G

En gy, ô *Amstelstroom!*
 Die ons genoeg teelde,
 Daar 's Zomers 't Visje speelde
 Langs uwen Groenen Zoom,
 Ziet met een lossen Toom
 Het Paard uw Rug berennen,
 Dat willig zich laat mennen,
 Geçierd met Pluim en Bel,
 Een wonderlyk Gestel,
 Dat *Eelbart* kan vermaaken,
 Die, onder 't Minlyk Blaaken,
 Zyn *Pbilis*, wel te vreê,
 Belonkt in de *Arre-Sleê*.

Dus kan de WINTER-TYD
 Den Wel-Begoedde Lieden
 Vermaak en Vreugde bieden;
 Maar hy die Armoê lyd
 Gevoeld een harde stryd,
 Dat hy door 's WINTERS woeden
 Kan Vrouw noch Kinders voeden,
 En zucht in deze noodt,
 Van alles schier ontbloot.
 Zo werd men alle daagen
 Gegeeseld door uw' Vlaagen,
 Wie u vermaak'lyk noemt
 Heeft u te hoog geroemt.

Z E E-

Canon, *Andante*.Huwelyks -
Zeede - Zang .

Word vriendschap 's leevens zout geagt, De lierd' is van veel grooter kragt; Die

zie-lent'zaam kan roe-gen. En die in spijt van al-le nood, Haar houd veréend tot:

aan de dood, Met wederzijds-ge-noe-gen, Zij rekt, en trekt, al de zinnen, tot het min-

=nen, Na be- - - - -taa- - - - -men: Wie sou sig die liefde schaa- - men.

bis.

De Liefde is aller Menschen pligt;
 Maar die op 't Huw'lyk is gestigt,
 Is wel het teêrft' van allen:
 Word zulk een Plicht dan rein bewaard,
 Zoo zal, zoo kan geen staat op Aard'
 Den Mensch zoo wel gevallen.

Beschouw,
 Den Trouw,
 Als een Zegen,
 Van Godswegen
 Aangepreezen
 Aan veel Vroomen, lang voor deezen.

Gelukkig Paar, slyt dan uw' Jeugd,
 In onbesprooken Huw'lyks-vreugd;
 Wilt na Gods Wetten leeven,
 Betragt die naarstig, boven al,
 Zoo kan het Wissel-ziek Geval
 U nooit ontroering geeven.
 Betrouwd,
 En bouwd
 Op Gods Goedheid,
 Die den Voet leid
 Aller Zaaken,
 Die een Paar Gelukkig maken.

Amabile.

Het Buiten Leeven . . .

Hoe soet is 't bui- ten lee- ren, Daar men van sorg berrijd, Van 't stads-ge-

7 6 4 5 6 3 6 5 6 5

=voel onthee- ren, Met vreucht zijn daagen slijt: Daar landman met zijn maa- gen, Te

6 6 5 7

zaam in vriendschap leefd, Eenvoudig al zijn daa- gen, En geen be- kom- ring heeft .

6 6 6 4 5 6 6 6

D. S. C. M.

Daar men ziet vrolyk springen
 Het Vée in 't Klaverdal;
 Het Vogeltje hoort zingen,
 In 't Bosch met bly geschal;
 Het Visje in de Vlieten,
 In 't Christalyne nat,
 Ziet zonder zorgen schieten,
 Van 't spart'le nimmer zat.

* * * *

Daar *Damon*, zonder schroomen,
 Van alle opspraak vry,
 Met *Phillis*, langs de Stroomen
 Kan wand'len zy aan zy;
 En aan dat aardig Meisje
 Doen ongeveinst verstaan,
 Hoe hy haar niet één reisje,
 Maar eeuwig by wil staan.

* * * *

Daar zy ook niets heeft tegen,
 Schoon zy zig hout verstoord;
 En *Damon* maakt verleege,
 Zo dat hy naauw een woord

Uit diep ontzag durft spreken;
 't Geen zy wel haast bemerkte,
 En door een gunstig teeken,
 Zyn mond op nieuws weér sterkt.

* * * *

Daar d'Herder zit te kweelen,
 (Terwyl zyn weelig Vée,
 Door 't Klaverdal loopt speelen,
 Bevryd van Hartenwée,)
 De Lof van zyn Beminde,
 De schoone *Silvia*,
 Waar van niet is te vinden
 In 't Land haar wedergâ.

* * * *

Wie kan al 't Zoet uitspreken,
 Het welk hier word gesmaakt?
 Dees lieffelyke strecken,
 Daar alles 't oog vermaakt:
 Ach! mogt my zyn gegeven,
 Met haar, dien ik bemin,
 Hier veg enoegt te leeven;
 Dan had ik 't na myn zin.

Aria.

De deugd word steeds gekroond, schoon haar de nijd, die raakt ten Hore woond, alom verrolgd en stadig hoond: De

Largo.

deugd word steeds gekroond, De deugd - word steeds gekroond. En blinkt vol heerlijkheid, gelijk het zonne =

- licht, t'geen straald van s'hemels trans in ons gezicht: Zo werd' uw deugd, uw glans en maje - steit, met

Lof en roem verbreid, Tot's konings heil en vreugd, met lof en roem verbreid Tot's ko - - - nings heil en vreugd.

DE BEKLAAGELYKE NYD.

31.

Grazioso . ma non presto .

ô Haat, ô Nijd, ô monster die-ren! Die al-le gruw-len kweekt en voed,

Wie kan uw teug-len, Wie be-stie-ren? Wie sluipt gij niet in het ge-moed?

D. S. C. M.

2.

De Grooten haaten steeds elkander,
De kleine volgen op hun spoor;
Ja't eene Beest haat zelfs het ander:
De haat regeerd de wereld door.

3

Zij is een Vijandin van Vrede,
Bedrog, list, tweedragt en geweld,
Sleept zij, als haar gevolg steeds meede;
Ja rukt'er mee na't Oorlogsveld.

4.

Wanneer den eenen Mensch de zeegen,
Des Hemels vind in zijn bestaan,
Straks weet de Nijd bereide weegen,
Om in des anders Hart te gaan.

5.

Kan Zij daar haare rol niet speelen,
Gelijk zij wenscht, zo moet terstond,
Den laster volgen haar bereelen;
Dan opend dat Gedrogt de mond.

Wat naar gejammer! welke klachten!
 Wat spookten zyn 't die 't oog aanschouwd?
 Gy zyt veel meerder vreeslyk t'achten,
 ô Leeuwen! Beeren! schrik van 't Woud:
 De zwartste en zwaartste Solpher-dampen,
 Vergiftigen dees Kolk van rampen.
 Elk Zintuig vind zyn Beul en straf:
 Hy die gedoemd is tot die Plagen,
 Smeekt elk, die hem van Dorst hoort klagen
 Vergeeffch een druppel Waters af.

De Ziekte heeft uw Kracht verbroken,
 ô Zondaar! dit 's uw laatste Stond:
 Straks word uw Vonnis uitgesproken;
 De Hel ontsluit alreeds haar' mond.
 Verstokte Uitzinnige! stort neder;
 Nooit keert gy uit dien Afgrond weder,
 Uit dat verblyf van rouw en pyn;
 Gy smeede zelfs vol roekloosheid
 Uw eigen Val: doem dan uw boosheid,
 Zy, zy doet uw rampzalig zyn.

ô Zwaar verlies! geduurig sterven!
 Hy, zonder hoop van ommekeer,
 Moet eeuwig 't hoogste Welzyn derven:
 Daar is voor hem geen Hemel meer.
 Verr' van Gods Heil- en Gunstryke Oogen,
 Verr' van 't aanbidd'lyk Alvermogen,
 't Welk de Uitverkoornen hulde biën;
 In 't midden van een Zee van plaagen,
 Moet hy 't gewigt des haats nog draagen
 Eens Gods, dien hy nooit weêr zal zien.

ô God! wien 't gantsch Heel-Al moet duchten!
 Wiens toorn alöm verschrikking baard;
 Wie, wie zou ooit uw wraak ontvluchten,
 Wanneer uw arm het Zwaard aanvaard?
 Uw schelle Donder doe ons beeven!
 Kastyd ons in dit tydlyk Leven;
 Zo werde uw Heiligheid voldaan:
 Maar *Jesus!* als gy voor elk oogen
 Ten Oordeel komt, met Glans omtogen,
 Zie dan, uit Lietde, ons Gunstig aan.

Rozalyns Oogen.

Liere lonken! Die daar pronken; Liere lonken: Dia-manten nog Robijn; Kunnen bij dien Glans niet
haalen; Nog be-paa-len'truur der stralen uijt het Oog van Roza-lyjn.

Oog der Liefde, Dat my griede,
 Oog der Liefde, Dat my slaag de ziel ontroerd,
 Oorzaak van myn ongenugten!
 Moet ik zugten, Of gaan vlugten,
 Daar de Min my heene voerd.

Schoone Straalen, Die hier daalen;
 Schoone Sraalen, die oprechte Liefde voed;
 Laat myn Min uw Hert bekooren;
 'k Ben verlooren! Wil my hooren,
 Die hier smelt in uwe gloed.

Kan myn Lyden, U verblyden?
 Kan myn Lyden, U vernoegen, fiere Maagd?
 Zal de Min uw Hart nooit raaken?
 Of doen blaaken, En my slaaken?
 Ja hy heeft uw reeds behaagd.

Is het Leeven, U gegeven;
 Is het Leven, uw geschonken van de Goon,
 Om te Haaten of te Minnen?
 Laat uw Zinnen, 't Hart verwinnen,
 't Is een Roem van Venus Zoon.

R E.

R E G I S T E R

Der DRIE DEELLEN van de

ZANG-GODIN AAN 'T Y.

EERSTE DEEL.

't Feest van FLORA.	Pag. 3
De VRYHEID.	4, 5
De LENTE.	6, 7
De ZOMER.	8, 9
De LENTE-ZANG.	10, 11
De VRIENDSCHAP.	12, 13
De VERGENOEGZAAM- HEID.	14, 15
't Is om de PÖEN, elk een te DOEN.	16, 17
De KLAGENDE MAAGD.	18, 19
Een FABEL.	20
BEEDE aan de MIN.	21
De LOF des HUWELYKS.	22, 23
VELDZANG.	24, 25
DRINKLIED.	26, 27
De MORGENSTOND.	28, 29
De WAARHEID.	30
Het ZOETSTE.	31
ARIETTE of het Eeuw-Gety der SCHOUWBURG.	32, 33
De BLYMOEDIGE MIN- NAAR.	34

TWEEDE DEEL.

MINNAARS KLAGTE.	Pag. 3
De KLAGENDE MINNAAR.	4, 5
Het AFSCHIED.	6, 7
MINNEZANG.	8, 9
Het VOORRECHT.	10, 11
EENZAAMHEID, de Juffers aangepreezen.	12, 13
Het SNUIFDOOSJE.	14, 15
De WYN.	16, 17
Op de GEBÖORTEDAG van ROSAMYN, op de eerste Kersdag.	18, 19
Samenspraak tuffen een VRYER en een KLOPJE.	20, 21
De RANG-ORDE.	22, 23
De SCHOONE WERELD.	24, 25
De MOGELYKE en ONMO- GELYKE DINGEN.	26, 27
Het JUFFERTJE.	28, 29
ZANG aan FILIS.	30, 31
LUST der JEUGD.	32, 33
LOF der VRIENDSCHAP.	34, 35
MINNAARS KLAGT.	36

DERDE of LAATSTE DEEL.

HERFST-ZANG.	Pag. 5
De DOOD van FILLIS.	6, 7
De KLAGENDE VROUW.	8, 9
Als NIET komt tot IET, &c.	10, 11
Hollandfche VREDE-ZANG.	12, 13
Op de Milde HERFST-TYD.	14, 15
HERDERS-ZANG.	16, 17
LEEUWENDAAL, &c. 5 De- dryf.	18, 19
De DEUGD kweekt VREUGD.	20, 21
LEEUWENDAAL hersteld door den VREEDE.	22
2 Bedryf, 3 Tooneel.	23
De WINTER.	24, 25
ZEEDE-ZANG.	26, 27
Het BUITEN-LEVEN.	28, 29
De TRIOMFEERENDE MIN- NARES.	30
De BEKLAAGELYKE NYDT.	31
De HEL.	32, 33
De ROSALYNS OOGJES.	34

F I N I S.